

delse på lægmændene. Det følger af denne bestemmelse, at visse stillinger er uforenelige med hvervet som lægt medlem af politiklagenævnet. Udelukket er »ministre, advokater, advokatfuldmægtige, centraladministrationens, domstolenes, anklagemyndighedens, overøvrighedens, politiets og fængselsvæsenets tjenestemænd og øvrige personale samt sognefogeder og folkekirkens og de anerkendte trossamfunds gejstlige«. Betegnelsen lægmænd udelukker i øvrigt ikke i denne sammenhæng, at de pågældende kan være jurister.

For at sikre medlemmernes lokale tilknytning foreslås det i *stk. 5*, at advokaten skal have kontor, og lægmændene skal have bopæl, i det område, der hører under vedkommende politiklagenævnet.

Det følger af *stk. 6*, at personer, som er fyldt eller i løbet af den fireårige funktionsperiode vil fylde 70 år, er udelukket fra at være medlemmer af politiklagenævnet. Alderskravet gælder for såvel formanden som lægmændene.

Der udpeges ifølge *stk. 7* en suppleant for hvert medlem blandt de advokater og lægmænd, der er indstillet i medfør af *stk. 2* og *3*. Reglerne i *stk. 1-6* finder i øvrigt tilsvarende anvendelse på suppleanterne.

Efter *stk. 8* fastsætter justitsministeren nærmere regler om antallet af politiklagenævnet og om sagernes fordeling mellem dem samt om indstillingen af medlemmer og disses vederlag. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.1.2. Med hjemmel i denne bestemmelse kan ministeren bl.a. fastsætte regler, der sikrer, at de indstillede personer opfylder betingelserne om lokal tilknytning i *stk. 5*. Det kan f.eks. fastsættes, at et amt, der er delt mellem to politiklagenævnet, skal indstille tre personer fra hver af de to dele af amtet.

Til § 1021 a

Efter bestemmelsen i *stk. 1* skal statsadvokaten straks underrette politiklagenævnet om klager og anmeldelser, der skal behandles efter de foreslåede regler i kapitel 93 b eller kapitel 93 c. Derved sikres det, at politiklagenævnet fra starten kan følge disse sager.

Det følger af *stk. 2*, at politiklagenævnet over for statsadvokaten kan tilkendegive, at der i anledning af en klage eller en anmeldelse efter nævnets opfattelse bør indledes en undersøgelse efter reglerne i kapitel 93 b om adfærdsklagesager eller efterforskning i strafferetsplejens former efter reglerne i kapitel 93 c om straffesager mod politipersonale.

Det er ikke afgørende, om henvendelsen fra en borger betegner sig som en klage eller en anmeldelse.

Hvis der er rimelig formodning om, at en polititjenestemand i tjenesten har begået et strafbart forhold, må der således indledes efterforskning i strafferetsplejens former, jf. den foreslåede § 1020 a.

Det er ikke en forudsætning for, at statsadvokaten kan indlede en undersøgelse eller en efterforskning, at politiklagenævnet forinden er kommet med en tilkendegivelse herom. Hvis statsadvokaten finder, at der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået, jf. den foreslåede § 1020 a, *stk. 1*, eller er der tale om et tilfælde som omhandlet i § 1020 a, *stk. 2*, indleder statsadvokaten straks efterforskning i strafferetsplejens former og underretter politiklagenævnet herom. Politiklagenævnet har herefter en række beføjelser i forbindelse med sagens videre forløb, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 1021 b-c og §§ 1021 e-f.

I disse tilfælde, hvor reaktionen på klagen/anmeldelsen er den mest alvorlige, nemlig iværksættelsen af en strafferetlig efterforskning, er der ikke anledning til, at politiklagenævnet kommer med en tilkendegivelse om behandlingsformen, før efterforskningen indledes.

Statsadvokaten vil derimod ikke kunne afvise at indlede efterforskning i anledning af en anmeldelse, uden at sagen forinden har været forelagt for politiklagenævnet, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 1021 e, *stk. 1*.

Såfremt statsadvokaten finder, at sagen må behandles som en *adfærdsklage*, indleder han en undersøgelse efter reglerne i kapitel 93 b og underretter politiklagenævnet herom. Politiklagenævnet har herefter en række beføjelser i forbindelse med sagens videre forløb, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 1021 b-c og §§ 1021 e-f.

Finder politiklagenævnet i modsætning til statsadvokaten, at sagen i stedet bør efterforskes som en straffesag efter reglerne i kapitel 93 c, kan nævnet i medfør af *stk. 2* tilkendegive dette over for statsadvokaten.

Statsadvokaten vil ikke kunne afvise at indlede en undersøgelse efter kapitel 93 b i anledning af en klage, f.eks. fordi klagen må anses for åbenbart grundløs, eller fordi fristen i § 1019 a, *stk. 2*, er sprunget, uden at sagen forinden har været forelagt for politiklagenævnet, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 1021 e, *stk. 1*.

Politiklagenævnet kan endvidere, selv om der ikke foreligger en klage eller en anmeldelse, tilkendegive over for statsadvokaten, at der efter nævnets opfattelse bør foretages en undersøgelse efter reglerne i kapitel 93 b eller efterforskning efter reglerne i kapitel 93 c, f.eks. hvis en offentlig interesse tilsiger, at omstændighederne i forbindelse med politiets virk-